

E-KOZA

e-dergi

Mart-Nisan 2024

SAYI: 13

**“EGEMENLİK
KAYITSIZ ŞARTSIZ
MİLLETİNDİR!”**

**İÇİMİZDEKİ
YARATICI
RUHLAR**

Bu Ay E-Koza

RÖPORTAJ

Gemlik Kaymakamı Hasan GÖÇ

YOL

Erkan KIYAK

VUJICIC

Yunus Emre ERDUĞAN

YILDIZ TOZU

Oktay KUZHAN

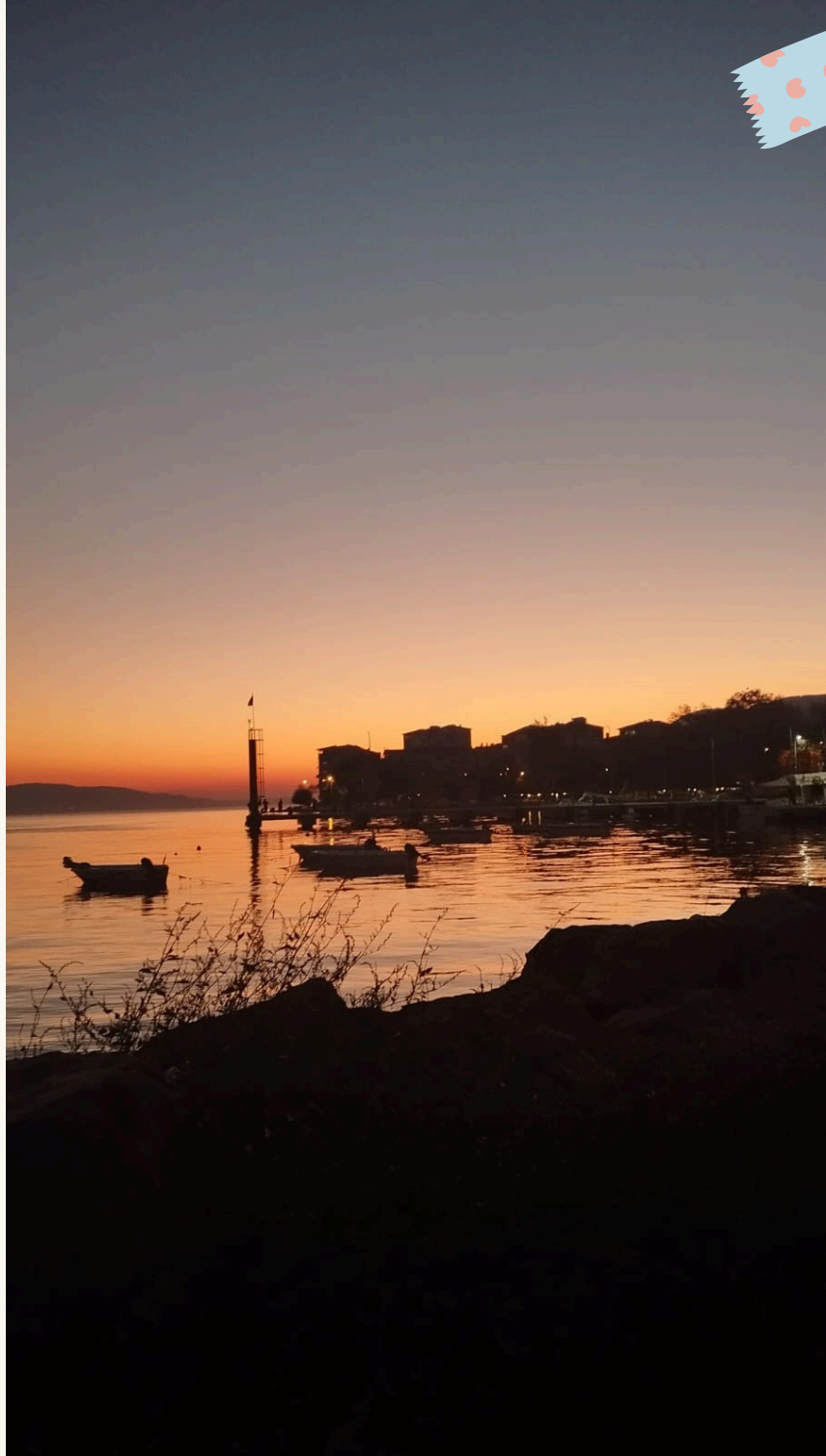
GİTMİŞİM O VAKİT

Aya KAEKATİ

SİZDEN GELENLER

Resim ve Fotoğraflar

**BU DERGİ, KOZA MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU
LİSESİ KÜLTÜR EDEBİYAT KULÜBÜ TARAFINDAN
HAZIRLANMIŞTIR.**

Fotoğraf: C. Zeynep TER/ 9C Yiyecek İçecek Hizmetleri Alanı

“Övün ey Çanakkale, cihan durdukça övün!
Ömründe göstermedin bin düşmana bir gün.
Sen bir büyük milletin savaşı girdiği gün,
Başına yüz milletin birden üşüştüğü yersin!”

**Çanakkale geçilmez,
önünde eğilmeden!**

“Egemenlik,
kayıtsız şartsız
milletindir.”

“Efendiler, dünyanın belirli uluslarını tutsaklıktan kurtararak egemenliğe kavuşturan büyük fikir hareketleri, köhne kuruluşlara ümit bağlayanların ve çürümüş yönetim şekillerinde kurtuluş arayanların amansız düşmanıdır.

Avusturya, Almanya, Rusya ve bu arada dünyanın en tutucu uygarlığına sahip Çin İmparatorlukları bile o büyük fikir hareketinin yok edici vuruşu ile gözlerimizin önünde devrilmiştir.

İşte efendiler, yeni Türkiye Devleti de, dünyaya egemen o büyük ve güçlü fikrin Türkiye'deki görüntüsü, gerçekleştirilebilmiş bir örneğidir.

Dünyanın sosyal ve politik durumundan doğan ve binlerce yıldır Türk tarihinin gelişmesinin sonucu olan Devletimiz, sürekli ve kararlı olmanın bütün nitelik ve şartlarını taşımaktadır.”*

*Atatürk'ün Türkiye Büyük Millet Meclisinin II. Dönem I. Yasama Yılı Konuşması, Millet Meclisi Tutanak Dergisi D. II, C. 1, Sayfa 36

"Küçük hanımlar, küçük beyler! Sizler hepiniz geleceğin bir gülü, yıldızı ve ikbal ışığısınız. Memleketi asıl ışığa boğacak olan sizsiniz!"

OKULUMUZDAN HABERLER

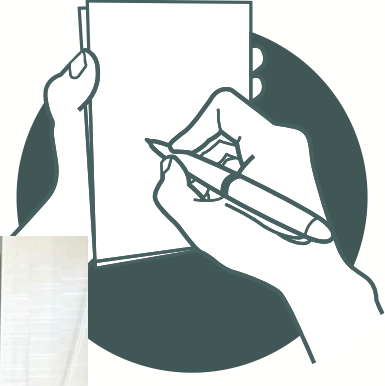

Okulumuzun Moda Tasarım Teknolojileri alanı 9, 10 ve 11. sınıf öğrencilerimize 28.03.2024 Çarşamba günü Singer Workshop etkinliği düzenlendi. Singer ve Milli Eğitim Bakanlığı arasında yapılan protokol kapsamında bu etkinliğimiz Singer tarafından gerçekleştirildi. Katılım sağlayan öğrencilerimize bez çanta dikimi yaptırıldı. Çantalar, öğrencilerimize hediye olarak verildi. Etkinliğe katılan tüm öğrencilerimiz çok memnun olarak ayrıldılar. Bu etkinlik için tüm destek verenlere teşekkür ederiz.

Okulumuzun 12/B sınıfı Çocuk Gelişim ve Eğitimi alanı öğrencileri 27 Şubat 2024 tarihinde Sosyal sorumluluk projesi kapsamında Kurşunlu yaşlı konuk evini ziyarette bulundu. Burada ikamet eden kişilere gül verdiler. Onlara şiirler ve yetişkinlere yönelik kısa hikayeler okudular. Bol bol sohbet ettiler. Ve etkinlik sonunda tekrar sizi bekliyoruz cümlesiyle karşılaşan öğrencilerimiz çok mutlu oldular ve tekrar ziyaret etmek istediklerini söylediler.

RÖPORTAJ

Dergimizin bu sayısında Gemlik Kaymakamı Sayın Hasan Göç ile röportaj yaptık.

Sayın Kaymakamım, röportaj teklifimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ediyoruz. Bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

1965 Çankırı doğumluyum. 1990 yılında mesleğe başladım, otuz dört yıllık meslek hayatım var. Ülkemizin çeşitli yerlerinde kaymakam olarak çalıştım. 2020 yılından beri Gemlik'teyim. Evliyim, üç çocuğum var.

Lise sıralarında iken hangi mesleği hayal ederdiniz? Bu mesleği seçme nedeniniz neydi? Meslek seçerken herhangi birinin size etkisi oldu mu?

İlkokuldan beri aklımda olan meslek kaymakam olmaktı. Namık Kemal Zeybek, 1970'li yıllarda Çankırı Ilgaz'da kaymakamdı. Babam da o yıllarda orada Milli Emlak Memuruydu. Küçükken okulumuz kaymakamlık ile yan yanaydı, oraya gidip gelirdim. Oradan kaymakamlık aklımda kaldı. Liseyi bitirdikten sonra Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesine gittim, ailemin başka meslekler önermesine rağmen ben ısrarla kaymakam olmak istedim. Çocukluğumdan gelen hatıralar nedeniyle bu mesleği seçtim.

Meslek hayatınızda zorluklar yaşadınız mı? Mesleğinizin olumlu ve olumsuz yönleri nelerdir, bizlerle paylaşır mısınız?

Mesleğimin zor kısmı olarak, kesintisiz beş yıllık çalıştığım yerler de var bazen bir iki yılda görev yeri değiştirdiğim de oluyor. Çok ilçede çalışmak bazen avantaj fakat aile açısından dezavantaj olabiliyor; çocuklarınızın eğitimini, aile düzenini etkileyebiliyor. Benim çocuklarım ilkokulu birinci sınıftan beşinci sınıfa kadar bir yerde okuyamadı. Liseyi en az iki okulda okudular. Çalıştığım ilk yerler, az nüfuslu küçük yerler. Büyük şehrin imkânının olmadığı yerlerde de çalışmak durumunda kaldım, bu da ailemin sosyal ve eğitim hayatını etkiliyor.

Sahip olduğunuz mesleği yapmıyor olsaydınız hangi mesleği tercih ederdiniz?

İnsanla alakalı, insani ilişkilerin ön planda olduğu bir meslek tercih ederim, öğretmen olmak isterdim. İnsanlar, çocuklarımız ve gençlerle beraber olmak güzel.

Orhan Pamuk bir romanında “Bir gün bir kitap okudum ve bütün hayatım değişti.” der. Sizi böyle derinden etkileyen bir kitap oldu mu?

Birkaç kitap oldu ama çok derinden etkiledi diyemem. Fakat farklı fikirlere, farklı dünyalara açık olduğumdan değişikliklere açığım.

Biz gençler için dergimiz vasıtası ile biz gençlere ne söylemek, ne gibi tavsiyelerde bulunmak istersiniz?

Sevgili Gençler, birçok insan tarafından merakla karşılanan ve sevilen bir ülkede yaşıyoruz. Çok güzel bir kültürümüz var. Ülkemizin kıymetini bilmeliyiz. Bunun için de tarihimizi iyi öğrenmeliyiz. Değerlerimize sahip çıkmalıyız. Ülkemizi iyi tanımalı ve kendimize güvenmeliyiz. Bir şeyler yaparsak bu ülkede, bu ülke için yapacağız. Eğer yapmazsak ülkemiz ile ilgili şikâyetlerimiz çoğalır. Siz hiç dünyaca ünlü, Amerika’da yaşayan Japon mühendis, bilim insanları duydunuz mu? Duymadınız. Amerika’da yaşayan dünyaca ünlü Güney Koreli mühendisler duydunuz mu? Duymadınız? Neden? Çünkü o insanlar da bizim gibi aynı yollardan geçtiler; az gelişmiş ülkelerdi, işgale uğramışlardı, savaş yaşamışlardı. Ama eğitim için Batı’ya gittiler, geri gelip ülkelerine yatırım yaptılar, kendi

lkeleri için çalıştılar. Aziz Sancar, Mardin’den Amerika’ya gitmiş, orada eēitim görüp profesör olmuş. “Bir tane piřmanlıēım var, belli bir zamanda Türkiye’ye gelip orada ērendiklerimi Türkiye’ye aktarmadım.” der.

Biz “milli” insan olmalıyız; bu topraklarda doēduk, bu toprakların güzellikleriyle yetiştik ve eēitim, iř için dünyanın neresine gidersek gidelim geri gelip bu ülkeye borcumuzu deyelim. Bu ülkede bugün ATAK, TOGG, Bayraktarları yapmaya başladık. Bu teknolojiyi, ülkemizi bırakmayan sizin gibi milli düşünen gençler geliştiriyor.

Ülkemizde çok güzel gelişmeler yaşanıyor, bu süreci kesintiye uēratmamamız lazım. Bunun için sizden isteēimiz ülkenize ve kendinize güvenin; aklınız, gönlünüz burada olsun. Bu lke çok güzel bir ülke, çok da güçlü bir ülkeyiz. Bugün uçak gemisi, denizaltı, otomobil, uçak, araba, güneş enerjisi sistemleri yapıyor, nükleer enerji üretiyoruz. Bunları da sizin gibi gençlerle yapıyoruz. Geleceēinizi Türkiye’ye baēlayın. Dünyayı tanıyın, bilin; eēitim almak için de yurt dışına gidebilirsiniz ama geri gelin. Çünkü bu topraklara borcumuz var.

Gemlik ile ilgili görüřleriniz nelerdir?

Gemlik çok güzel bir ile, Türkiye’nin hemen hemen her yerinde bilinen bir yer. Son zamanlarda depremle çok anılmaya başlandı. Yeni seçilecek olan belediye başkanı umarım bu konuya eēilir. Gemlik’in hızlı, acilen belediyenin nderliēinde bir kentsel dönüşüme ihtiyacı var. Çok zor deēil, insanların buna inanıp destek vermesi gerekiyor. Fedakrlık yapmadan bir şeyler elde edemiyoruz, elimizi taşın altına koymamız lazım. Bugün bizim fedakrlık için deyeceēimiz bedel, bir deprem olduēunda karřılařacaēımız zararın yanında çok az kalır.

“Geleceēinizi Türkiye’ye baēlayın. Dünyayı tanıyın, bilin; eēitim almak için de yurt dışına gidebilirsiniz ama geri gelin. Çünkü bu topraklara borcumuz var.”

Çizen: Ela GÜNER/ 9A Bilişim Teknolojileri Alanı

YOL

ERKAN KIYAK/ YİYECEK İÇECEK HİZMETLERİ ALAN ÖĞRETMENİ

"Bir yol varsa hakikate varan,
Bir yolcu lazım kendini arayan...
Bir hancı varsa yolcuları ağırlayan,
Bir aşk lazım yola koyduran..."*

Mevlana dizelerinde ne de güzel anlatmış insanın hakikat arayışının kendini aramaktan geçtiğini...

İnsan doğası gereği yaşadığı dünyayı ve varoluş nedenini anlamlandırmak isterken içten içe farkında bile olmadan hakikatin izinde olur, hatta en çok da kendini keşfetmek ister. Bunu sağlamanın en güzel yöntemlerinden biri de seyahat etmek, yeni yerleri, yeni insanları ve kültürleri tanımaktan geçer.

*Mevlana Celaleddin-i Rumi

Fotoğraf: Nehir AYDEMİR/ 12C Yiyecek İçecek Hizmetleri Alanı

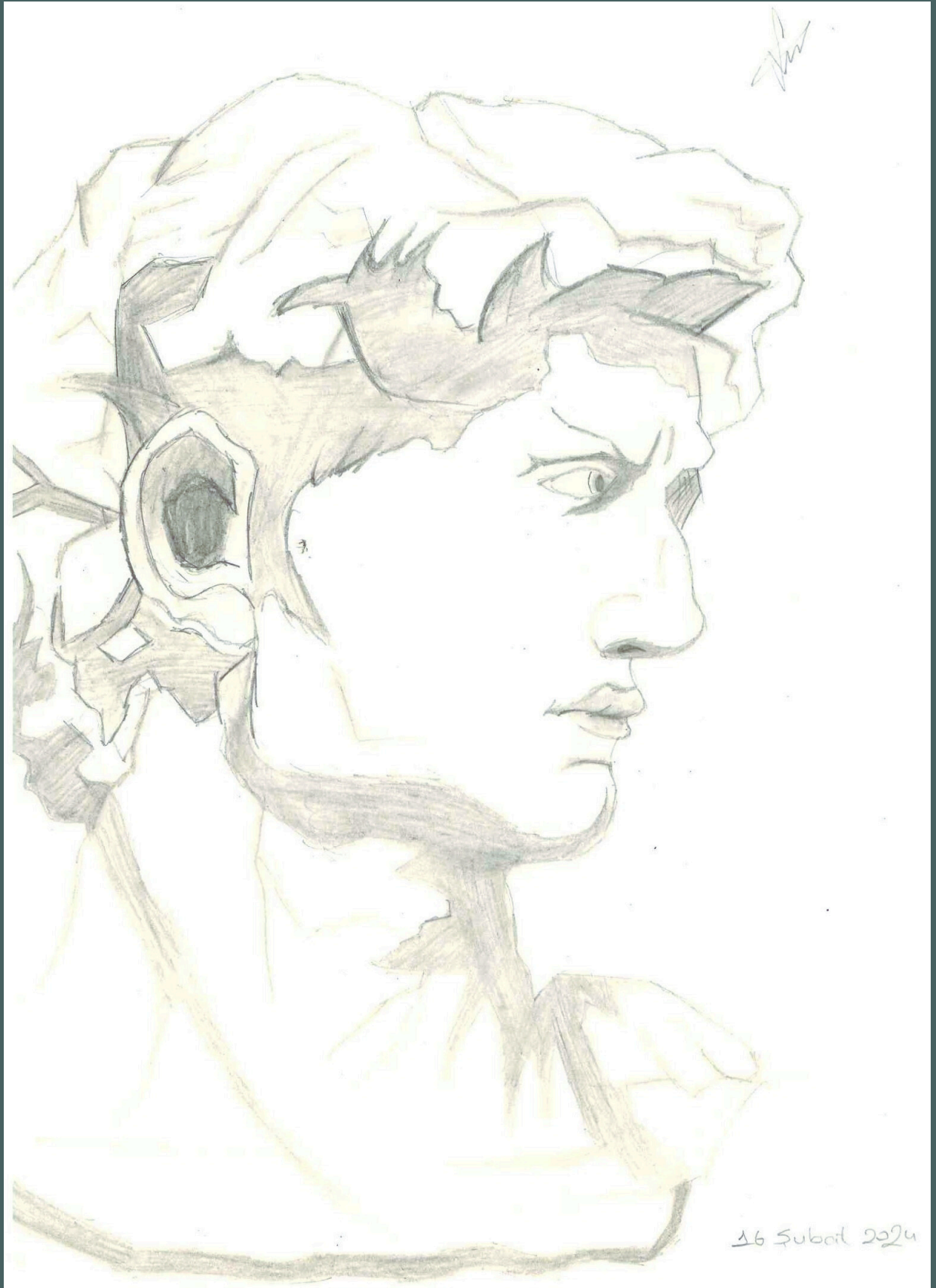
Her bir yolculuk aynı zamanda insanın kendine yolculuğudur, bazen kendi ile sıkı bir hesaplaşma işine girer, bazen de insana dayatılan yaşam illüzyonundan çıkarak yabancı olduğu yerlerin, insanların ne kadar da kendisine benzediğini görür. Kişi seyahatlerinde kendini de daha iyi tanıma fırsatı bulur, anonim olmanın verdiği artan özgürlük hissi ile öz güveni artar. Daha önce hiç görmediği yerleri, kültürleri keşfetmenin heyecanı insana benzersiz bir mutluluk verir. Nihayetinde ön yargılarından kurtularak dünyayı daha iyi tanır ve insanlığın ortak değerlerini keşfeder.

Seyahat etmek hayatımızı güzelleştir ve her zaman bizi daha anlayışlı, dingin ve empati kurma kabiliyeti yüksek bir insan yapar. Çünkü günün sonunda anlaşılacaktır ki güvenlik, yemek, içmek ve barınmak gibi temel ihtiyaçların dışında insanlığa empoze edilen tüm metalar suni birtakım tüketim malzemesidir.

Elbette ki tüm insanlığın sürekli arayış içerisinde yolda olması gerektiği değil anlatılanlar, zira kozmosta bilinen en üretken canlı türü için yalnızca böyle bir yaşam ideali önermek akıl dışılık olurdu. Her bir bireyin hayatının belirli dönemlerinde imkanları doğrultusunda rutinlerinden çıkarak yaşamına renk katmak, hayatını sorgulamak, hırslarının, arzularının çok da elzem olmadığının anlaşılabilmesi adına alışageldiği çevresinden uzaklaşması, yeni yerleri, kültürleri, başkalarını ve en önemlisi kendini keşfetmesi gerekliliği sadece.

Ve herkes bilmedir ki asıl olan varılmak istenilen yer değil, yolun kendisidir.

Çizen: Seda YACAN/ 10D Moda Tasarım Teknolojileri Alanı

“Siz alaturka şarkılardan nefret ediyorsunuz oysa evlerin, insanların yaşantısına girmiş olanları yadsımanıza şaşıyorum. Hani bir ‘Kadifeden Kesesi’ vardı, sizin insan sevginize de inanasım yok.”

Füruzan (1932-2024)

CİTMIŞIM O VAKİT

AYA KAEKATİ/ 12 AKADEMİK

Muhit mahzun mu değil
Sen uçmamışsın değil
Gelir herkes bir vakit
Vakit mi belli değil

Sen uçmamışsın değil
Muhiplerin mi değil
Görünmüştür bir vakit
Tecruf ettin mi

Vermişlerdi kadir
Tebyin olmamış değil
Görünmüştür bir vakit
Muhiplerin mi değil

WUJICIC*

HAZIRLAYAN: YUNUS EMRE ERDUĞAN/ REHBER
ÖĞRETMEN VE PSİKOLOJİK DANIŞMAN

Avustralya'da 1982 yılında dünyaya gelen Sırp asıllı Nick Vujicic, çok ender görülen bir gen bozukluğu sebebiyle uzuvları olmadan dünyaya geldi. Doğumu esnasında babası da doğumhanedeymiş. Önce sol omzu görünmüş ve babası sol kolu olmadığını düşündüğü için ve buna dayanamayacağı için doğumhaneden dışarı çıkmış. Doğum sonrası doktor yanına gittiğinde doktora; “Çocuğumun sol kolu yok!” dediğinde Doktor; “Hayır, sol kolu değil; çocuğunuzun kolları ve bacakları yok!” demiş... Tetra-amelia sendromu yüzünden kolları ve bacakları olmayan Vujicic, gençlik yıllarında ağır bir depresyon geçirdi.

Annesi bir süre kendisini emzirememiş ve ailesi Nick'e dört ay alışamamışlar. Okulda kendisiyle alay edildiği için ilkokulda defalarca okulu bırakmak istedi; ancak ailesinin desteğiyle okula devam etti. Annesi ona bir makale okuttuğunda ise hayatı değişti. Vujicic'in okuduğu yazı engelleri olan fakat buna rağmen hiç pes etmeyen bir adam hakkındaydı. Bu yazıyı okuduktan sonra Vujicic'in hayata bakış açısı değişti ve engellerini benimsemeye başladı. Kısa sürede günlük işlerini tek başına yapmayı öğrendi. Vücudunda bulunan iki ayak parmağıyla kalem tutup yazı yazmaya başladı. Bilgisayar kullanmayı, tenis topuyla oynamayı, davul çalmayı, saçını taramayı ve tıraş olmayı öğrendi.

Yedinci sınıftayken okul birliğine üye oldu. 17'sine geldiğinde ise yaptığı konuşmalarla yüzlerce insana umut aşıladı. Kısa bir süre sonra Life Without Limbs (Uzuvsuz hayat) derneğini kurdu. 21 yaşında çift ana dal yapan Vujicic, kitap yazdı ve konuşmalarını DVD formatında piyasaya sürdü. Kitapları satış rekorları kırdı. Kısa filmlerde ve belgesellerde rol alan Vujicic, California'ya taşındı. 25 ülkede konferanslara katılan mucize adam 29 yaşına geldiğinde üç milyonu aşkın insana hayatın öneminden bahsetti. Konuşmalarında pes etmemek gerektiğinden bahseden Vujicic, umut ve pozitif düşüncenin hayata tutunmak için çok önemli olduğunu vurguladı. Kanae Miyahara ile nişanlanan Vujicic, hayatının aşkı ile evlendi. Eşiyle denizde yüzen ve dalgaların üzerinde rüzgâr sörfü yapan adam engellerine rağmen fotoğraf çekip anın ve yaşamın zevkine vardı. Şimdi Kanae Miyahara evli ve dört çocuğu var. Vujicic, hayatta her zaman bahanelerden çok çözümlere odaklanmanın ne kadar önemli olduğunun vücut bulmuş halidir. İnsanların gerekli çabayı harcadıklarında neler başarabileceğinin canlı bir örneğidir. Hayatımızda zorluklar her zaman olacaktır, biz bunlardan şikâyet etmeyi mi bu zorluklarla mücadele etmeyi mi seçeceğiz asıl mesele budur.

*KAYNAKÇA: www.nickvujicic.com

"Hayatımızda zorluklar her zaman olacaktır, biz bunlardan şikâyet etmeyi mi bu zorluklarla mücadele etmeyi mi seçeceğiz asıl mesele budur."

“Ya o gökyüzü; öylesine mavi
Üstümüzde, öylesine ebedi
O gökyüzü ve öylesine gerçek”

Ahmet Muhip Dıranas

Fotoğraf: Rumeysa UZUNLAR/ 12 AKADEMİK

Bursa'nın ilk kurulduğu Hisar bölgesinde devam eden Hisar Arkeopark Projesi kapsamında yapılan kazılarda, MS 2 ve 3. yüzyıllara ait olduğu düşünölen Mitras Mozaigi bulundu. Roma Dönemi'ne ait mozaik, güneşin bir yıllık süre içinde on iki büyük takım yıldızının içinden geçişini tasvir ediyor.

Hisar Arkeopark Projesi ile bölge açık hava müzesine dönüştürölerek, Bursa'nın uzun zamandır saklı kalan tarihi aydınlatılacak. Hisar Arkeopark'a gelen ziyaretçiler, alanı gezerek zamanda yolculuk yapma imkanına kavuşacak ve tarih öncesi yaşam biçiminin daha iyi anlaşılması sağlanacak.

Kaynak:<https://kulturenvanteri.com/tr/yer/hisararkeopark/#17.1/40.183521/29.053616>

YILDIZ TOZU

OKTAY KUZHAN/ KİMYA ÖĞRETMENİ

Gökyüzüne baktığımızda tarih şerididir gördüğümüz. Ne kadar uzağa bakarsak o kadar eskileri görürüz. Biz dedelerimizin göğünü seyrediyoruz. Dedelerimiz de kendi dedelerinin göğünü seyretmişlerdi. Işık saniyede 300 000 km. olan muhteşem hızıyla evrenin her yerinden bilgiler taşır bize. Fakat o kadar büyüktür ki evren asırlar sürer bazı yerlerden ışığın bize ulaşması, bu hızla bile... Hatta en uzaklardan yola çıkıp henüz dünyamıza ulaşamayan ışıklar bile var. 15 milyar yaşında evrenimiz. Işık bir galakside, bir yıldız takımında, bir yıldızda, bir süpernovada neler olup bittiğinin; bu varlıkların yapısının nelerden oluştuğunun haberlerini de taşır bize. Gök adaların hızla birbirlerinden uzaklaştıklarını, daha uzaktaki sistemlerin daha hızlı uzaklaştıklarını, evrenimizin her saniye genişlediğini ışıktan öğreniyoruz. Bizden uzaklaşan ışık kaynaklarından gelen ışık, kırmızıya kayıyor; yaklaşan, maviye... Kırmızıya kayma miktarı, uzaklaşma hızını veriyor. Radyolarımız evrenin genişlemeye devam ettiğini sesle söylüyor bize. Fondaki ses her yerden, her yönden aynı frekansla geliyor, “mikrodalga arkaalan ışıınımı” diyoruz bu sese.

Evrenimiz elektromanyetik dalgaları geçirgen hale gelmiş yaşadığımız bu evrede. Geri doğru düşündüğümüzde, evrenimizin bir zamanlar sıfır hacimde, sonsuz enerjide olması gerektiğini çıkarsıyoruz. Şu anda üç Kelvin ölçüyoruz ortalama sıcaklığını evrenimizin. “Küçük bir kaptan büyük bir kaba aniden genişleyen gazlar iş yapar. Bu işi yapmak için gerekli enerjiyi çevrelerinden alırlar. Böylece soğurlar, soğuturlar.” diyor Joule Thomson yasası bize. Gittikçe soğuyor evrenimiz, genişledikçe... Ama sonumuz, mutlak sıfır Kelvin (-2730C) sonsuz hacimde donarak mı olacak en küçük enerji kırıntısının olmadığı? Hiçbir kıpırtının olmadığı gaz ve toz bulutunda mı donacağız? Yoksa sonsuz enerji, sıfır hacimle mi yanacağız; bilemiyoruz. Çünkü karanlık madde diye bir şey var. Karanlık madde miktarını ölçemeyince, yoğunluğunu da hesaplayamıyoruz evrenimizin. Yoğunluğu hesaplayamayınca cevap veremiyoruz bu soruya. Beyaz bir cisim üzerine düşen ışığın %90'ını geri yansıtır, o nedenle beyaz görünür. Siyah bir cisim ise üzerine düşen ışığın % 10'unu geri yansıtır, siyah görünür bu nedenle. Renkli cisimler hangi dalga boyundaki ışığı soğurmayıp yansıtıyorlarsa o renkte görünürler. Ya üzerine düşen ışığın tamamını soğuran karanlık madde?.. Güçlü kütle çekimiyle çevresindeki her şeyi yutan karadelikler?.. Ya karanlık enerji?.. Işık bile onlardan haber getiremiyor bize. Varlıklarını çarpıştırıcılarda birkaç saliseliğine şahit olduğumuz anti parçacıklar, anti madde... Zaten bu kadar sonsuz sayıda yıldızın apaydınlık yapması gerekmez miydi gecelerimizi (Olbers paradoksu). Kinetik ve potansiyel enerjinin dansını mı yapıyor evrenimiz? Sonsuzca şişip çökecek mi peş peşe?

Harfler var olmadan bir alfabe var olamazsa madde var olmadan da evren de yok. Hareket olmadan da zaman... Madde ve hareket uzay ve zamanı yaratıyor. Doğa mutlak boşluğa izin vermiyor. Tozların tozlarının tozlarının tozlarının tozlarını geçirmeyen bir yüzey dolayısıyla bir boşluk yaratamıyoruz. Hiçbir şeyin olmadığı bir uzay olası değil.

Bir yıldızın doğuşu milyarlarca yıl sürüyor. Bebeklik, çocukluk, yetişkinlik, yaşlılık ve ölüm evrelerinin her biri milyarlarca yıl sürüyor kütleyle orantılı bir şekilde. Her evrede küçük zerrecikler kaynaşarak çekirdek tepkimeleriyle daha büyük zerrecikleri oluşturuyor. Bu demir atomlarının üretimine kadar sürüyor. Süpernova patlaması ile evrene saçılıyor ağır atom çekirdekleri. Yıldızımız, nötron yıldızı, beyaz cüce ya da kara deliğe dönüşüyor kütle miktarına bağlı olarak.

Bir yıldızın ölümü, hayat oluyor bize. Vücudumuz, yıldızların milyarlarca yıl süren ömürleri süresince üretilmiş olan zerreciklerden yapılmış. Sandığımızın aksine bir bütün evren. Zaman ve mekândan bağımsız tek bir tepki veriyor bazen. Başlangıçtaki süper atom halindeymiş gibi hala. Güçlü manyetik alanda elektronlar tek bir parçacık gibi davranıyorlar. Dolanık zerrecikler çok uzaklardan eş zamanlı tepkiler veriyorlar eşzamanlı etkilere. “Kuantum dolanıklığı” diyoruz buna. Her an milyonlarca zerrecik girip çıkıyor içimizden. İlk mikro saliselerde belirlenmiş milyarlarca yıl sonrası. Nasıl sperm yumurtayla birleştiği saliselerde DNA’lar eşleşip yeni bireyin milyonlarca özellikleri belirleniyorsa zerrecikler kaynaşarak daha büyük zerrecikleri, onlar da daha büyüklerin atomik yapısını oluşturmuş. Günümüzde evreni yöneten dört kuvvet, tek bir kuvvetmiş belki. Güçlü nükleer kuvvet, zayıf nükleer kuvvet, manyetik ve elektromanyetik kuvvet ve kütle çekim kuvveti.

“ Bir yıldızın ölümü, hayat oluyor bize. ”

En düşük enerji, en karmaşık hal zamanın yönünü belirliyor. Nedensellik, düzenlilik, devamlılık, genellilik bunun sonucu.

Büyük genişlemenin ilk anlarında bir başka süreç işleseydi bambaşka yasaların bambaşka evreni var olacaktı. Kim bilir bir yerlerde böylesi evrenler vardır, belki de... Ya da milyarlarca yıl önce başka formatlarda yaşamlar olmuştu. Belki bizler yok olduktan milyonlarca milyarlarca yıl sonra değişik formatlarda yaşamlar olacak. Yani belki de uzayın derinliklerinde değil de zamanın çift yönlü derinliğinde aramalıyız, başka yaşam formatlarını.

Tek bir süper atomdan geldik hepimiz. Aynı şeyin parçalarıyız. Tek bir bütünü, bir başka yönüyle parçalar gibi görünsek de... Belki de sonsuza dek uzaklaşacağız, sonsuz küçük bir hacimde toplanacağız.

Evrenin en karmaşık yeri, insan beyni. Karmaşıklık, örüntülü karışıklık... Kırk küsür zerrecik örüntülenerek, iç içe kaynaşarak atom dediğimiz yapıları oluşturuyor. Atomlar örüntülenerek “nükleotit” dediğimiz molekülleri oluşturuyorlar. Dört farklı nükleotit değişik örüntülerle DNA’ yı oluşturuyor. DNA’lar değişik örüntülerle kromozomları oluşturuyor. Kromozomlar, o canlıya ait tüm bilgilerin şifresi anlamına geliyor ve bir canlının tüm hücrelerinde bulunuyor. Yaşam boyu kendini kopyalıyor. Durmaksızın... Hücreler dokuları, dokular organları, organlar sistemleri, sistemler organizmayı oluşturuyor daha karmaşık örüntülenerek. Ve tüm bu örüntü yıldızları tozlarından yapılıyor.

*“Tek bir süper atomdan geldik
hepimiz. Aynı şeyin parçalarıyız.
Tek bir bütünü, bir başka yönüyle
parçalar gibi görünsek de...”*

Neo-empresyonist ressamlardan Georges Seurat'nın “La Grande Jatte Adası'nda Bir Pazar Günü Öğleden Sonra” isimli ünlü resmine bakıyorsunuz. Peki, bu resmi bu kadar ünlü yapan neydi?

Seurat, bu resminde “noktacılık” tekniğinin en iyi örneğini vermiştir. Ayrıca ressam, boyaları palette karıştırarak farklı renkler elde etmek yerine karıştıracağı renkleri tabloda nokta tekniği ile yan yana kullanarak farklı renkler elde etmiştir.

GEMLİK'TE

yaşamak

Fotoğraf: Zeynep TER/ 9C Yiyecek İçecek Hizmetleri Alanı

“Gemiler geçer rüyalarımnda,
Allı pullu gemiler, damların üzerinden”
Orhan Veli

